

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorvm, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

Christianus II. Dei Gratia, Dvx Saxoniae, Sacri Romani Imperii
Archimarschallus & Elector, Landgrauius Thuringiæ, Marchio Misniæ, &
Burggrauius Magdeburgi, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

Christianus II.
DEI GRATIA,
DVX SAXONIÆ, SA-
CRI ROMANI IMPERII AR-
chimarschallus & Elector, Landgrauius Thu-
ringiæ, Marchio Misniæ, & Burggrauius
Magdeburgi, &c.

Omnibus ac singulis Prelatis, Co-
mitibus, Baronibus, eti quod ordini equestri, nostræ
pariter & Episcopatum, Misnensis, Numbur-
gensis, & Merseburgensis Iurisdictioni subiecto,
capitanis item & officialibus, maximè vero Su-
perintendentibus, Pastoribus & Ecclesiarum mi-
nistris, salutem nostramque clementiam.

Reuverendi, Illustres,
Nobiles atque strenui, nec
non Venerabiles, Nobis fi-
deles ac deuoti: iam inde
ab aliquot annis certiores
sumus redditи, traduci pas-
sim nostrarum prouinciarum Ecclesias &
Scholas apud exterоs, ac si in ijs, quo quis ferē
septennio, fiat aliqua Confessionis mutatio
Quod equidem auditu eo molestius acci-

dit Nobis, quò tenemus exploratiùs, & quò faciliùs planum facere possumus, religiosissimos ac laudatissimos nostros Maiores, pia sanctæq; recordationis, inde à primo initio repurgatæ doctrinæ, posteaquam Deus lucem Euangelicæ veritatis, in hac inclinati mundi vespera, per Ministerium selecti sui organi Dn. Martiní Lutheri, misericorditer accedit, eamque ex indubitato suo verbo puram & incorruptam benignissimè largitus est, confessionem suam nunquam mutasse, sed invicta planè constantia, in illa quæ Anno 1530. Carolo Quinto Cæsari, totique Romano Imperio semel exhibita est, Confessione, omnes ordine Electores persistisse, pioque zelo eam propagâsse, aliquos etiam illius afferendæ studio multas pertulisse molestias, & magnos fecisse sumptus: ita quidem, ut laus constantiæ in vera Religione nullo iure eis derogari possit aut debeat.

Simul verò & hoc cognouimus, extitisse quosdam homines bilingues & falsiloquos, qui ad Illustrissimum suum Magistratū v erbis quidem speciosè iactârint, quinetia in iuramentis temerè conceptis asseuerârint, se puræ & inuariatae Confessioni Augustinæ, contra omnes corruptelas & fanaticas opiniones, tam Calvinistarum quam aliorum sectariorum, esse addictos, qui tamen

postea

postea deprehensi sint, quod dogmata falsa
& erroneous Sacramentariorum opiniones
occulte foverint, & per suos complices frau-
dulentis dolis & machinationibus furtim
inuehere, inscioque ordinario suo, ac diui-
nitus constituto Magistratu, dissemina-
re ac propagare totis viribus contendere-
rint.

Hoc genus hominum excitauit quidem
nonnunquam turbas & distractiones in ha-
rum terrarum Scholis & Ecclesijs, quæ sem-
per tamen, per Dei gratiam, à Christiano
Magistratu consopitæ rursum sublatæque
sunt, quamprimum is de malignis istorum
tenebrionum molitionibus certior est fa-
ctus.

Quoniam ergo Deus ipse hoc tepidum
genus hominum, quod nec frigidum est nec
calidū, serio detestatur, & minatur illis, quod
ex ore suo illos velit ejccere: idcirco & Nos
confestim, inito Magistratu in hanc curam
incubuimus, ut omnes nostri Consiliarij, Au-
lici, Capitanei, Officiales, & reliquis mune-
ribus præfecti, præstarent iuramentum Reli-
gionis legitimè delatum, & fidem darent,
quod vna nobiscum in prima inuariata Au-
gustana Confessione, quemadmodum ea
Anno 1580. in Libro Concordiæ Christi-
anæ repetita, declarata, & aduersus omnis
generis corruptelas accuratè munita est,

in Thes̄, firmiter ad finem usque vitæ suæ perseuerare velint. Quam quidem rem præmeditato & omni ex parte probè deliberato consilio suscepimus, hoc nimur fine, ut isto salutari medio, Deo iuuante, conatibus improbis fraudulentorum illorum hominū, qui clandestinis molitionibus talem nostris prouincijs apud exteris maculam aspergant, efficaciter obſisti queat.

Scimus etiam (Deo sit laus & gloria) quod Illustrissimi Principes ac Domini, Dominus IOHANNES GEORGIVS, & Dominus AVGVSTVS, duees Saxonie, fratres nostri exoptatissimi, nobiscum in hac causa religionis, ut & alijs, per omnia consentiant.

Vt igitur pium hoc & verè Christianum opus, etiam porrò sartum teatum conseruari, & ad venturam posteritatem constabiliri queat, nec quisquam habeat, quod obtendat, sibi symbolici huius scripti legendi copiam facultatemque defuisse, curauimus, Formulam Concordiæ utræque lingua, latina pariter & germanica, in minore forma (ut & viliori pretio comparari, & commodiū circumferri queat) vero, authentico exemplari vndiquaque congruentem, exscribitypis & euulgari.

Proinde & Nostro & tutorio prius nomi-

nato

natorum fratrum nostrorum ch^assimorū
nomine clementer mandamus vobis singu-
lis ac vniuersis supra dictis, vt quemadmo-
dum proximo conuentu prouinciali hac in
parte nobiscum consensistis: sic deinceps
etiam suo quisq^{ue} loco, pro fide semel nobis
data constanter in eo permaneat.

Cum primis autem mandamus nostris ad
Scholarum & Ecclesiarum causas deputatis
Consiliarijs, nec non Rectoribus, Doctori-
bus & Professoribus Academiarum, Consi-
storum Assessoribus, cunctis Superinten-
dentibus & eorum adiunctis, Pastoribus
& Diaconis; similiter Rectoribus & colle-
gis scholarum illustrium, & reliquis Ludi-
moderatoribus vniuersim, vnā cum nostris
stipendiarijs & alumnis, vt hunc librum
sibi quām commendatissimum esse finant,
diurna nocturnaque manu terant, debito
studio euoluant, Examina quoq^{ue} ex eo in-
stituant, nec quenquā qui nō librum hunc
cum subscriptione, tum data per iusuran-
dum fide approbauerit, ad officia promo-
ueant, adeoq^{ue} totis viribus huc elaborent, vt
per nostrum hunc inclytum Electoratum
& adiunctas prouincias in Scholis & Eccle-
sijs, nihil vel publicē cōtrā doceatur, vel pri-
uatim inuehatur, quām charus cuique est
Omnipotentis Dei fauor, nostra Clementia,

propriæq; animæ suæ salus & incolumentas.
Facietis hoc pacto , quod & officio vestro
congruū, & seriæ constantiæ voluntati No-
stræ consentaneum est, & sumus vicissim vo-
bis clementissimè propensi. Dabantur
Dresdæ, Cal. Augusti. Anno millesimo, sex-
centesimo secundo.

OMNI